

GAZETE YBFL

SAYI.19 26.02.2021

İKİNCİ DÖNEMDE BİRİNCİ DÖNEM SINAVLARI!

2020-2021 eğitim-öğretim yılının ikinci dönemi sınav heyecanıyla başladı. Tüm öğrenciler 1 Mart tarihinde başlayacak olan sınavlara odaklanırken akıllarda bir yandan

da Covid-19 ile ilgili soru işaretleri var. Okulumuzda sınıf, öğrenci ve öğretmen düzenlemeleri yapıldı, gerekli tedbirler alındı ve sınav programı hazırlandı. Bir yandan sağlığımızı korumaya çalışırken bir yandan da birbirimizi tekrar göreceğimizin heyecanını yaşamaktayız. Özellikle bir senedir okula gelmeyen 10. ve 11. sınıfların sınavları ise ilk hafta olacak.

Her proje çağrısına mutlak başvurular ile proje merkezi haline gelen okulumuzdan TÜBİTAK 2204-A Liseler Arası Araştırma Projeleri Yarışması'na öğrencilerimiz 2 proje başvurusu gerçekleştirdi.

**2204-A LİSELER ARASI
ARAŞTIRMA PROJELERİ
YARIŞMASINA**

- 1 Eğitim Yuvalarımızda Kuş Evleri**
- 2 Hızlı Rüzgar Güçlü Enerji**

Projeleri ile başvurularımızı gerçekleştirdik. Başvuru yapan öğrencilerimizi ve danışman öğretmenlerini tebrik ederiz.

**YUCEL BORU
FEN LİSESİ**

• • • • • yucelborufl

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru Fen Lisesi
adına sahibi

Ismail BOĞA
Okul Müdürü

Yayın Yönetmeni

Sevgi Akbaba
Türk Dili ve Edebiyatı

Yayın Kurulu

Engin Güntepe
Yayın Danışmanı
(Müdür Başyardımcısı)

Arif Dülger
Yayın Danışmanı
(Müdür Yardımcısı)

Yağmur Atilla
Editör (10/D)

Melike Ay
Editör (12/A)

Arif Bekdik
Yazar (10/B)

Yazarlar

İrem Üçer 9/B

Aslıhan Gün 12/A

Elif Önel 11/B

Ramazan Tarak 11/A

Bilge Demirtaş

Nurcan Polat

Dağıtım

*Okula dönene kadar
online:(*

İletişim

ybf.gazete@gmail.com

Bilge Demirtaş / Psikolojik Danışman ve Rehber Öğrt.

SINAV GÜNLERİ İÇİN ÖNERİLER

REHBERLİK

Sevgili gençler, malum 1 Mart 2021 Pazartesi gününden itibaren her gün 2 sınavınız var. Konu tekrarlarınızı yaptığınıza eminim. Hafta sonunda pazar gününü, pazartesi olan sınavlarınıza çalışarak geçireceksiniz.

Peki, cumartesi ne yapabiliriz? Özellikle konu yoğunluğu çok olan iki ders aynı güne denk

gelmişse birini cumartesi daha çok çalışıp sınav günü diğerini daha çok çalışarak dengeleyebiliriz. Örneğin Tarih dersinde konu çok, Fizik dersi ile aynı gün ve ikisini yetiştirmekte zorlanacağınızı düşünüyorsanız, birini hemen yarın (cumartesi) çalışarak o günkü yoğunluğunuzu ve stresinizi azaltmış olursunuz.

Sınav döneminde biraz heyecanlanmanız ve uykuya dalmakta zorlanmanız özellikle ilk sınavların başladığı gün normaldir. Endişelenmeyin; uykusuz kalmanız, biraz heyecanlanmanız size bildiklerinizi, öğrendiklerinizi unutturmaz. Yapabildiğinizi gördükçe rahatlayacaksınız.

Beslenmenize ve bol su tüketmeye dikkat edin. Kendinize, kapasitenize ve emeğinize güvenin.

Her birinizin başarılı olacağına eminim.

Sevgiler...

EVİMİZDEKİ DOSTLAR :)

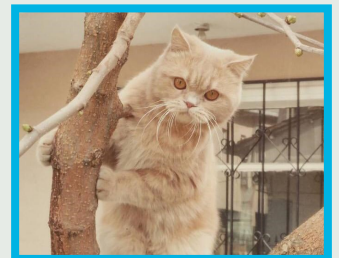
YBFL ailemizdeki minik dostlarımızı her hafta misafir ettiğimiz bu köşemizde yine küçük bir arkadaşımız bizimle!

Edebiyat öğretmenimiz Doğan TUNCA ve kedisi Tarçın!

Bal gibi bir kedi "Tarçın"

Merhaba, Tarçın'ı 2016 yılında henüz kırk günlükken annesini emmeyi bırakınca bir tanıdığımız aracılığıyla sahiplendik. Annesi İran, babası British Shorthair cinsi ve dolayısıyla bir melez. Evde bakılması çok kolay olan, oldukça sessiz ve biraz da titiz bir kedi. Örneğin

kucağa gelmeyi hiç sevmez, canı istiyince kendini sevdirebilir ve her zaman ulaşamayacağımız bir mesafede bekler. Temel ihtiyaçlar harici genellikle uyur ve her kedi gibi sıcaklığı sever. Her seferinde ne istiyorsa bizi oraya yönlendirmeyi bir şekilde başarır istediğine ulaşabiliyor. Huylarına o kadar alıştık ki miyavlama şeklinden ne derdi olduğunu anlayabiliyoruz ya da anlatabiliyor diyelim. Özellikle evde kaldığımız bu dönemlerde bize çok iyi arkadaşlık etti ve moral kaynağımız oldu. Tarçın bizim için çok kıymetli ve onu çok seviyoruz.

BLACK LIVES MATTER

(Siyahların Hayatı Değerlidir)

GÜNDEM

Elif Önel 11/B

Amerikan Bağımsızlık Bildirisi "**Bütün insanların eşit yaratıldıklarına, yaratıcıları tarafından onlara hayat, özgürlük ve mutluluğu arama gibi geri alınamaz haklar verildiğine inanıyoruz.**" Vadesiyle başlar. Bu söz, bize herkesin eşit olduğunu ve bir derecelendirmeye tabi tutulamayacağını anlatır aslında. Ancak toplumun geneline bakacak olursak maalesef ki ırkçılığın yaygın olduğunu görüyoruz. 2013 yılında, Travyon Martin isimli 17 yaşındaki bir "Afro-Amerikan"ın, Florida'da bir polis tarafından öldürülmesi sonucu **#Blacklivesmatter** etiketi ile yapılan bir paylaşım, bu hareketin doğduğu ilk yerdi esasında.

Belki de çok uzun yıllardır, içlerinde bulunan ırkçılığa karşı bir şeyler yapma isteklerini bu şekilde yansıtabileceklerini düşünen üç kadın başlatmıştı bu protestoyu.

2020 yılında ise Travyon Martin gibi, bir siyahi olan George Floyd da polis tarafından acımasız bir biçimde öldürüldü ve bu da "Siyah Hayatlar Önemlidir." sloganını tekrar duyurdu. Hepimize insan haklarını ve insanın değerini yeniden hatırlattı, hatırlatmakla kalmadı, üzerine düşündürdü, ırkçılığa uğrayanlardanmış gibi hissettirdi.

Orada George Floyd "Nefes alamıyorum." derken burada biz nefes alamadık.

Avukat olma hayali olan ama siyahi olduğu için öğretmenin onay ayakkabı boyacısı veya ma-

rangoz olmasını önerdiği kızıl çocuk Malcolm gibi hissettirdi. "*Beyaz dünyada, yeteneğiz ne olursa olsun kariyer yapmayı isteyen bir siyahi için yer olmadığını düşündüm.*" demiş Malcolm X. Şimdi bu hareket ile onların sadece ABD'de değil tüm dünyada yaşamaları için de başarıları için de yer olduğunu anladık. Evrensel değerlerimizden insanlık onuru için yapılan ırkçılık karşıtı protestolardan olan *Black Lives Matter*'ın desteklenmesi bu devrin insanının daha duyarlı olduğunu gösteriyor.

Tüm insanlık, bu harekete sahip çıkmalı ve insanın önemi için, eşitsizliğin son bulması için siyahilerin haklarını korumalıyız. Eğer koruyamazsak işte o zaman insanlığın gideceği yolun sonu çok da aydınlık olmayacaktır.

"İnsanların tenlerinin ve gözlerinin rengi ayrı ayrı olabilir ancak gözyaşlarının rengi aynıdır. Gözyaşlarının rengi aynı olan insanların, insanlık onurları da aynıdır." demiş bir bilgin. Biz de bu sözü hayatımızın merkezine koymalı ve bizimle aynı duyguları hisseden bu insanlara saygı duymalıyız.

**BLACK
LIVES
MATTER**

SAĞLIK ÇALIŞANI OLMAK

RÖPORTAJ

Aslıhan Gün 12/A

Geçirdiğimiz bu zor zamanlarda sağlık çalışanları görevleri başında fedakârca hepimizin sağlığı için hizmet veriyor. Biz de Gebze Fatih Devlet Hastanesinde hemşire olarak görev yapan bir sağlıkçımızla röportaj yaptık.

Salgın sürecinde çalışma düzeninizden biraz bahseder misiniz?

Ben ameliyathane hemşiresiyim. Salgından önce ayda birkaç kez 24 saat nöbetçi olarak çalışıyorduk. Nöbetler dışında sabah 08.00'de başlıyor akşamları ameliyathane uzamadığı sürece 16.00'da çıkıyorduk. Salgınla birlikte covid-19 hastaları servisleri doldurmaya başladı ve ameliyathane büyük çoğunluğunu durdurduk. Sadece acil ameliyathane alıp bir gün nöbet iki gün istirahat şeklinde ilerledik. 2. Dalga sürecinde servis hemşirelerinin büyük çoğunluğu virüse yakalandığı için dönüşümlü olarak covid-19 servislerinde çalışmaya başladık.

Salgın sürecinde sizi en çok ne zorladı?

Yıllardır ameliyathane hemşiresiyim. Covid-19 servisine geçtiğimde çok zorlandım. *Hemşire hanım kalp*

ameliyathane girişine giriyoruz, deseler saatlerce ayakta

durmak beni zorlamaz ama serviste hastaların gözüne ölecek miyim der gibi baktıklarını hissediyordum. Sürekli birilerini belki de geri dönemeyiz diyerek yoğun bakıma yollamak inanın çok zor. Servis süreci dışında salgından ötürü iki ay çocuklarımdan ayrı kalmak beni çok zorladı.

Hatırladığınız ilginç hastalar var mı?

Aslında bir sürü var ama birkaçını anlatayım. Bir hastam bir gün, içim yanıyor bana bir soda getirir misiniz, demişti. O bunu söylerken ben altı saattir tulumun içindeydim espriyle karışık cevap vermiştim. Bir gün de Karadenizli bir hastam vardı. Ben de Karadenizliyim. Beni yanına çağırdı, Karadeniz ve yöresel yemekleri hakkında konuştuk. Taburcu olduktan sonra yöresel yemeklerden yolladı. Bunlar tabi güzel hatıralar. Üzücü olanlar da var. Bir gün bir hastamı kaybetmiştim ve çocuğunun başka kimsesi yoktu. Koridorda bağıra bağıra ağlayışına şahit oldum. Hatırladığım üzücü olaylar ne yazık ki güzel hatırladıklarımdan daha fazla.

Üzücü olaylar sonrasında tekrar na-

Sıl kendinizi toparlıyordunuz?

Böyle şeylerle ameliyathanede de karşılaşılıyorduk. Serviste olan daha yıkıcıydı. Kendimi bu günler geçecek diyerek toparlamaya çalışılıyordum.

Evinizde ne gibi tedbirler aldınız?

İşten gelince hiçbir yere değmeden ellerimi yıkayıp üzerimdeki her şeyi yıkılıyordum hatta bir ara takıntılı olmuş-tum. Mesafe konusunda evin içinde mesafeli durmak zor oluyor ama olabildiğince birbirimize yaklaşmamaya çalıştık.

Covid-19 geçirdiniz mi?

Evet, geçirdim. Serviste çalışıp hastalarla birebir temas ettiğimizden her ne kadar tedbir alsak da geçirmek kaçınılmaz diyebiliriz. Ama ailemden kimseye bulaşmadan atlattım.

Sizce nasıl tedbirler almamız gerekiyor?

Nasıl tedbirler alınması gerektiği her yerde söyleniyor zaten benim söylenenlere ekleyebileceğim bir şey yok. Elimde olsa tedbirlere uymayanları yoğun bakımda gezdirirdim nasıl bir hastalık olduğunu anlamaları için nefes alamıyorum diye bağırın, ağrıdan kıvranan, entübe olmuş hastaları görmelerini isterdim.

Aşı oldunuz mu?

Hayır, covid-19 atlatan sağlıkçılarda kan değerlerine bakılıyor. Benim de

kan değerlerim aşı olmamı mümkün kılmadı ama ilerleyen zamanlarda olacağım.

Hala Covid servisinde misiniz?

Hayır, hasta sayısı azaldığından eski çalışma düzenimize döndük sayılır. Ameliyata alacağımız her hastaya test yapılıyor. Acil vakalara ise her ihtimale karşı tulumla giriyoruz.

Ekleme istedikleriniz

Öncelikle Covid-19'dan hayatını kaybeden başta meslektaşlarım olmak üzere herkese Allaha rahmet diliyorum. Ve kayıplarımızın daha fazla olmaması için herkesin tedbirlere uyması gerektiğini düşünüyorum. Tedbirlere uymak için günlük vefat sayısında yakınlarınızdan birinin yer almasını beklemeyin.

TARİH YAZAN SALGINLAR

TARİH

Geçmiş yıllarda insanların yaşadığı savaş, deprem, yangın, sel, kıtlık, salgın hastalık gibi “afet” yahut felaket günlerine benzer şekilde, içinde bulunduğumuz “virüs salgını” nedeniyle biz de payımıza düşeni yaşıyoruz.

En olumsuz şartlar altında bile gidilecek ‘yol’, geçilecek bir ‘köprü’, açılacak bir ‘kapı’ olduğunu unutmayalım. Bu algıyla YBFL ailesi olarak var gücümüzle çaba gösteriyoruz. Salgın döneminin külfetleri ile birlikte nimetlerine de şahit olduk. Hayatımızın hal ve gidişi üzerinde düşünüp değerlendirme yapma şansımız oldu. Dünyanın kocaman bir gemi, bizim de aynı geminin yolcuları olduğumuz gerçeği iyice anlaşıldı. Dünyada herkesin herkesle ve her şeyin her şeyle ilgili olduğunun bir kez daha farkına vardık. Bugünün zorluklarına akıllıca göğüs gerebilmek için geçmiş de iyi bilmek ve gereken dersi almak gerekir. Bu nedenle tarihte yaşanan salgınları yeniden hatırlamalıyız.

Keyifli okumalar...

Nurcan Polat/Tarih Öğretmeni

XIV. asırdaki Kara Ölüm, yani veba salgını bütün Avrupa’nın düzenini değiştirmişti. Köylü nüfusun çoğunun ölümü, geride kalan köylülere pazarlık gücü kazandırdı. Feodal sistem zayıfladı. Bu da ticaret merkezli ekonomiyi doğurdu. Açık denize çıkmaktan korkan Avrupalılar, ilk defa bu hastalıktan sonra Atlas Okyanus’una açıldılar. Bu, keşiflerin başlangıcı oldu.

Salgın hastalıklar, orduların yapamadığını yapmıştır. Çin’in kuzeyinde 164’de çıkan veba salgını muazzam can kaybına sebep oldu. Halkın %20-40’ı öldü. Geri kalan halk açlık sebebiyle ölümler cesetlerini yediler. Bu kaos, 300 yıl Çin’i idare eden Ming hanedanını yıktı. Kuzeyden gelenler iktidarı ele geçirdi.

Haiti’de 1801’de meydana gelen sarıhumma, Fransız sömürgecilere karşı isyanı doğurdu. İsyani bastırmaya gelen 50 bin subay, asker, doktor salgından öldü; ancak 3500’ü kurtulup geri dönebildi. Böylece Fransa sadece Haiti’yi değil, bugün ABD eyaletlerinden olan Louisiana da dâhil, Amerika kıtasındaki bütün sömürgelerini kaybetti.

1888’de başlayan sığır vebası, Afrika’yı sardı. Kıtlık ve açlık, kıtayı mahvetti. Bu da Avrupalıların Afrika’yı sömürgeleştirmesini kolaylaştırdı.

Ordo ab chaos

Alvin Toffler’in *Üçüncü Dalga* kitabında da anlatıldığına göre, insanlık üç safha geçirmiştir: Ziraat cemiyeti, su kenarlarında, köylük yerlerde yaşamıştır. Sanayi cemiyeti, şehirlere dolmuştur. Üçüncü safha, bilgi çağıdır. Artık insanlar taşraya göçecekler. Bir yandan da şehirlere trafik, hava kirliliği ve gürültü azalacaktır.

İnsan hayatında robotların yeri giderek artıyor. Robotik depolar sayesinde, el değmeden mal yerleştirme ve sevkiyatı mümkün oluyor. Artık insanlar ofislerde değil, evlerinde çalışacak; dijital şirketlerin yıldızı iyice parlayacaktır.

Bu vesileyle, kripto para parlayacaktır. Zira virüs daha çok kâğıt paradan yayılıyor. Kripto para, bir cihetten bankaları by-pass ederek, ekonomik faaliyetleri hızlandıracaktır. Globalleşme, klasik bankacılıktan rahatsızdır.

Bu çerçevede koronavirüs furyası, bazılarınca yeni bir dünya düzeninin provasası olarak görülüyor. İster komplo olsun, isterse bazı global güçler vaziyetten vazife çıkarmış olsun, bu hastalığın dünya düzenini esaslı şekilde değiştireceğine şüphe yoktur. Masonların çok sevdiği tabirle “*ordo ab chaos*”, eski tabirle “Sular bulanmadan durulmaz!”

Vebalı cesetler düşman siperlerinde

Sâri hastalıklar, biyolojik harb vasıtası olarak kullanıldı. Kartacalı Hannibal’in ME 190’da Bergama donanmasını alt etmek için yılan zehri kullandığı biliniyor. Harblerde vebalıların elbiseleri, örtüleri, hatta cesetleri düşman tarafına atılır; sular mikroplarla zehirlenirdi. 1347’de Moğollar, Kırım’da Ke-fe’yi kuşattılar. Cenevizlerin üzerine vebalı cesetleri mancınıkla attılar. Dünya nüfusunun dörtte birini yok eden Kara Ölüm böyle yayıldı.

Amerikan yerlilerine tatbik edildiğinde, tifo, çiçek, tifüs, kızamık gibi hastalıklara hiç mukavemeti olmayan yerlilerin hepsi kırıldı; nüfusun %85’i öldü. İngiltere-Fransa arasındaki 7 yıl harplerinde (1756-1763) birbirlerinin siperlerine çiçek hastalığı bulaşmış battaniyeleri atmışlardı. I.Cihan Harbi’nde Almanlar, düşmanın at ve sığırlarına şarbon ve ruam bulaştırdı.

Biyolojik silahla en çok meşgul olan Japonlardır. 1932-1945 arasında üzerinde tetkik yaptığı on binlerce harb esiri, şarbon, menenjit, kolera ve vebadan öldü. Onlarca Çin şehrine biyolojik taarruzda bulundu. Tifo, kolera ve veba salgınları; ayrıca suların ve gıdaların zehirlenmesi suretiyle on binlerce insanın ölümüne sebep oldu. Veba mikrobu taşıyan pirinç tayarelerle Mançurya’ya atıldı. Bunu yiyen fareler, taşıyıcı hale geldi.

Bunu tetkik için Mançurya’ya gelen Milletler Cemiyeti heyetinin yiyeceklerine de Japonlar kolera bulaştırmaya teşebbüs etti. II.Cihan Harbi’nden sonra Japonya biyolojik silah programını bitirdi, tesisleri imha etti ve üzüntülerini bildirdi. Ama bu sefer ABD bu işe el attı; 1969’a kadar da sürdürdü.

1972 Biyolojik Silahlar Anlaşması ile yasaklanmasına rağmen Rusya gizliden gizliye sürdürdü. 1979’da bir askeri üste yanlışlıkla şarbon sporu havaya yayılıp 70 kişi ölünce, iş ortaya çıktı. Şimdi terör saldırılarında kullanılıyor.

BİR ÖMÜR YA DA HIÇ

KİTAP TANITIMI

*“Beni asla tanımamış olan
sana ...”*

Dönüşüm - Stefan Zweig

Bir mektuba ancak bu kadar sitemkar başlanabilirdi.

Bilinmeyen Bir Kadının Mektubu, ilk kez 1922 de yayınlanan, Stefan Zweig’in en çok okunan kitaplarından biridir.

Kitapta bir kadının hayatı boyunca aşık olduğu bir adama yazdığı mektubu okuyoruz aslında.

Tanınmış bir roman yazarı olan Bay R doğum gününde bir mektup alır. Bu uzun mektubun üzerinde gönderecinin adı da yoktur. Aslında mektup oğlunun ölümü ile çok sarsılan bir anne tarafından yollanmıştır.

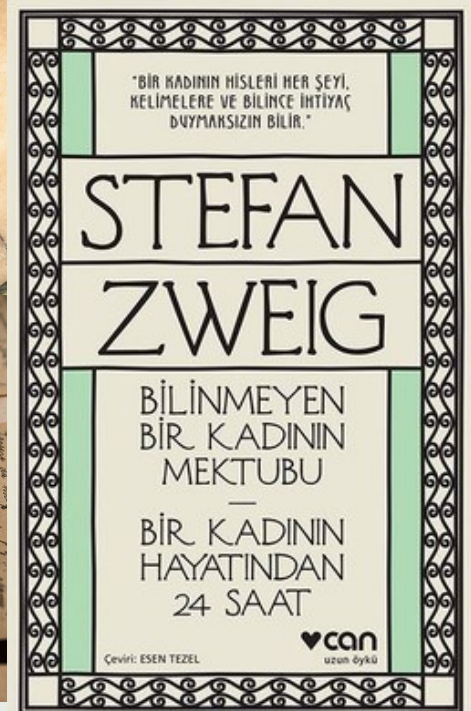
Giriş cümleleri bu acıyla sarsılan anenin hissettiklerini çok güzel anlatmaktadır. Kadın, Bay R.’yi ilk tanıdığı günü anlatarak devam eder. Bay R onların karşı komşusudur. Kadın, evlerinin karşısına taşındığı ilk günden beri ona aşiktir. Fakat bir şeyler yolunda gitmemiştir. Mektubu yollayan kadın, bu mektubu anılarını anlatmak, yazara olan büyük ve tutkulu aşkını itiraf etmek ve ölmeden önce yaşadıklarını ve hissettiklerini yazara anlatmak için yazmıştır. Tüm kitap da bu mektuptan ibaret.

İrem Üçer 9/B

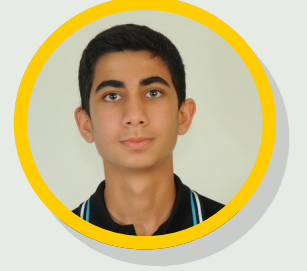
Zweig, bu aşkı o kadar güzel yazmış ki okuyanı iç dünyasına hapsediyor ve okuduktan sonra bizi sorgulatan, sarsan bir süreç başlıyor. “*Böyle bir aşk olabilir mi? , Ben olsam ne yapardım, nasıl davranırdım?*” gibi bir sürü soru aklınızı kurcalıyor.

Okurken kadının sadakat dolu aşkını takdir ederken adamın davranışlarının gerçekten bir insanın tahammül edemeyeceği bir durum olduğunu hissettim. Bir insan erkek veya kadın olsun yakınlık duyduğu bir insana nasıl davranmalı, neler yapmalı ya da aslında neler yapmamalı? Bu sorularla insanı düşündüren ve saran mükemmel bir aşk romanı.

ÖZGÜR KÖLELİK

DENEME

Ramazan Tarak 11/A

Bir döngü başlar. İnsanlık toparlanmaya yaralarını sarmaya başlamıştır. Savaşın ardından kalan anlamsız 'kayıplık' hissi insanı sürükler. Kitlesele boşluk dönemi başlar, hayatlar yeniden kurulur, düzen oluşturulmaya çalışılır. Tabi ki toplumu ayakta tutmaya çalışırlar. Kendi fikri ve gücü olanlar başta yönlendirme ve direnç kırma politikasına başlar, insanları etrafında toplar ve kişilikler artık kaybolmuşluğun hissinden kurtulabilmek için o fikre sınımsız tutunur.

Belki derebeyine hizmet edilmiyordu ya da çağ orta çağ değildi ancak hayat alıkonmuştu. Fikri olanlar ve parası olanlar yönetmeye başlar. Zenginleşirler, nüfuzları ve güçleri artar. Toplumun alt sınıfından yararlanmayı iyi bilirler. Skolastik dönem gibi bir dönem yaşanır; alt sınıflar, hayatlarını kazandıklarını zannederler ancak çoktan kaybetmişlerdir. Yönetenlerin fikirlerine körü körüne bağlanırlar, kendi fikirleri ise çoktan yok olmuştur.

Kültür yoktur, gelenek vardır. Bilim ve sanat yozlaşmasıyla beraber sarılacak tek şey 'aitlik' hissiyatıdır. Toplumun bir parçası olarak geri kalana uyuma sağlamak... Toplum ne derse karşı çıkmadan kabul edilir ve toplumun karşı çıkacağı hiçbir şey yapılmaz. *El âlem ne der* diyerek hayatı onların dediği gibi yaşar, diğerleri gibi ölürlere. Üst kesimin gözünde onlar sadece işçi ve tüketicilerden ibarettir.

Arz oluşturan, küçük hayatını başkasının ellerine vermiş kullanılmayı bekleyen köleler. Nesil değıştikçe üst kesimin dayatmalarını kabul etmeyen bir toplum oluşmaya ve gelişmeye başlar. Halk artık uyanma, aydınlanma yaşadığını zanneder, her şeyin farkına varılmıştır artık. Kendi fikirlerini oluşturan halk ayrımcılık türlerine, yönetime, haksızlığa karşı tavır alır ve protestolar başlar.

Bilim ve sanat kendini gösterir; halk kendini daha çok önemser ve üst kesime meydan okur. Bunu yaparken ideolojilere ve görüşlere bağlanılmıştır. Ben düşünürüm ben yaparım diyen insanlar kendi yaşamının direksiyonunu elinde tutanlardır ancak insan her zaman bağlanmayı seçer ne olursa olsun bağlanır. Başka hiçbir şeyi görmez. İdeolojisinin ilkelerini sonuna kadar savunur. İşte o anda insanlık özgür köleler haline gelmiştir. Hayatını başkalarının düşünceleriyle yönetir, sahada olup bitenden habersiz, tribünden hayatını izlerken özgürlük nidaları atar ve kendi sahte özgürlüğünde mahkum olarak hayatını yaşar.

Evet aslında ideolojiler de insanları ayırmak için koyulmuştur ortaya. Ayrıma karşı çıkılıp protestolar yapılırken farklı görüşlere ayırım uygulanmış ve düzenin bir parçası olunmuştur.

Ayıpladığımız ve kınadığımız her şeyin içinde bu şekilde kendimizi buluruz.

Günümüzde de böyle bir toplum vardır: Özgürlük nidaları atar, kısıtlanmış hayatlarımızı yaşamaya devam ederiz. Ama insanlık bunu kendi kendine yapmış ve aklına surları kendi yerleştirmiştir.

Bizler bu döngüyü yaşıyoruz tüm dünyada, devaminin ne olacağına tarih bilgimiz yetmiyor ancak savaş veya devrim kavramları kullanılması bu durumlar için uygun. Yapmamız gereken sadece rolümüzün hakkını vermek ve yaşamak. Bu düzenin içinde bulduğumuz yer belirlenmiştir. Bu döngüyü insanlar dahi kontrol edemez, kontrol kimsede olmamakla beraber sonuçlarının ne olacağı konusunda da hiçbir fikrimiz yoktur. Yüzyıllardır yaşadığımız dünyada anlayamadan, farkında olmadan yıllarımızı geçirir "mış" gibi yaşar ve kendimizi değerli hissederiz.

SEMERKANT

AMİN MAALOUF

Ömer Hayyam, Hasan Sabbah, Nizamülmülk ve Benjamin'in hikayesi... Ömer Hayyam'ın Semerkant'a gelerek Rubaiyat'ı yazma sürecini ve yıllar sonra Benjamin'in bu el yazmasını arayışını anlatan eşsiz bir roman!

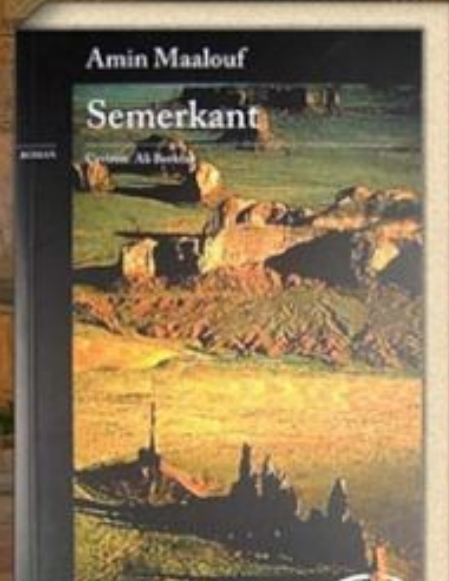
Ne yazık ki yaklaşık bin yıl önce kaybolup, o anda yeniden ortaya çıkan "Rubaiyat" Titanic'in batmasıyla sonsuzluğa karışmıştı.

"Titanic'te Rubaiyat! Doğu'nun çiçeği Batı'nın Çiçekliğinde! Ey Hayyam! Yaşadığımız şu güzel anı görebilseydim!"

ARKA KAPAKTAN:

"O günden sonra dünya her gün biraz daha kana boyandı, her gün biraz daha gölgelendi ve hayat da benim yüzüme bir daha gülmedi. Geçmişim seslerinden başka bir şey işitmeyip çocukça bir umudu besleyebilmek, ısrarlı bir hayali içimde büyütebilmek için insanlardan uzaklaştım: Onun bir gün yeniden bulunacağı hayalini."

Hazırlayan: Eylül Dinç 10/A